

Слова Жыця на жнівень 2017

«Добры Пан да ўсіх, і шчадроты Ягоныя на ўсіх справах Ягоных.» (Пс 145,8)

Гэты псалым ёсць гімнам праслаўлення, што ўслаўляе валадарства Пана, які пануе над усёй гісторыяй. Гэта валадаранне вечнае і поўнае велічы, яно выяўляецца ў справядлівасці і дабраце і хутчэй нагадвае пра блізкасць Айца, чым пра моц уладара.

Герой гэтага гімна - Бог, які адкрывае сваю бязмежную чуласць, падобную на любоў маці: ён міласэрны, спагадлівы, шматцярплівы, вялікі ў любові, добры для ўсіх ...

Дабрата Божая адкрываецца ў адносінах да народу Ізраіля, а таксама распаўсюджваецца на ўсе, што выйшла з Ягоных рук - з рук Творцы - на кожнага чалавека і на ўсё стварэнне.

У канцы псалма, аўтар заклікае ўсіх жывых істот далучыцца да гэтага спеву, каб памножыць гэтае пасланне ў гарманічным хоры многіх галасоў.

“Добры Пан да ўсіх, і шчадроты Ягоныя на ўсіх справах Ягоных”

Бог сам даручыў справу стварэння працавітым рукам мужчыны і жанчыны, нібыта адкрытую «кнігу», у якой запісаная Яго дабрыня. Яны пакліканы да супрацоўніцтва са Стварыцелем, каб дапісваць старонкі справядлівасці і супакою, дзейнічаючы згодна з планам Ягонай любові.

На жаль, тое, што мы бачым вакол нас, гэта мноства ранаў, нанесеных людзям, часта безабаронным, і навакольнаму асяроддзю. Прычынай гэтага з'яўляецца абыхавасць многіх і эгаізм, а таксама прагнасць тых, хто выкарыстоўвае вялікія багацці навакольнага асяроддзя толькі ў сваіх уласных інтарэсах, на шкоду агульнага дабра.

У апошнія гады хрысціянская супольнасць стварыла шлях новай святomasці і адчувальнасці, каб ставіцца з павагаю да стварэння. З гэтага пункту гледжання, мы можам ўспомніць заклікі многіх экспертаў, запрашаючых нас адкрыць у прыродзе адлюстраванне Божай дабрыні і спадчыны ўсяго чалавецтва.

Сусветны Патрыярх Варфаламей I так выказаўся ў мінулым годзе ў сваім Пасланні на Дзень стварэння:

“Неабходны пастаянная пільнасць, фармацыя і адукацыя дзеля таго, каб была відавочная сувязь сучаснага экалагічнага крызісу з моцнай чалавечай прагнасцю, плодам і вынікам якой з'яўляецца перажываемы намі сёння крызіс навакольнага асяроддзя. Бо існуе адзіны шлях, каб вярнуцца да даўнейшай прыгажосці, [...] - шлях умеранасці і аскетызму, які мог бы прывесці да рацыянальнага ўспрымання навакольнага асяроддзя. Праява асаблівай прагнасці ў задавальненні матэрыяльных патрэбаў, безумоўна, прыводзіць да духоўнага ўбоства чалавека і вядзе да знішчэння навакольнага асяроддзя”.

А Папа Францыск у сваёй энцыкліцы “Laudato si” напісаў: *”Клопат пра прыроду з’яўляецца часткай такога ладу жыцця, які прадугледжвае здольнасць да сумеснага жыцця і камунікацыі. Езус нагадаў нам, што ў нас агульны Айцец - Бог, і што гэта робіць нас братамі. Братэрская любоў можа быць толькі бескарыслівай [...] Тая ж бескарыслікасць вядзе нас да таго, каб любіць і прымаць вецер, сонца або аблогі, хоць яны і не падлягаюць нашаму кантролю. [...] Мы павінны нанова адчуць, што мы патрэбныя адзін аднаму, што мы адказныя за іншых і за ўвесь свет, што нам варта быць добрымі і сумленнымі”* (пар. Папа Францыск, энцыкліка “Laudato si”, nn. 228-229, 24.05.2015).

Давайце ж будзем выкарыстоўваць кожны момант, вольны ад службовых абавязкаў, а таксама любую магчымасць на працягу дня, каб звярнуць вочы на глыбіню неба, на веліч горных вяршыняў і неабсяжнасць мора, альбо ўсяго толькі на маленькую траўку, што расце пры дарозе. Гэта дапаможа нам усвядоміць веліч Стварыцеля, «улюбёнага ў жыццё», і знайсці нанова карань нашай надзеі ў Яго бясконцай дабрыні, якая ўсё абдымае і ўсяму спадарожнічае.

Каб ўзбагаціцца ў любові, давайце абярэм для самых сябе і для нашых сям’яў сціплы лад жыцця, у якім была б павага да запатрабаванняў навакольнага асяроддзя і суразмернасць з патрэбамі іншых людзей. Давайце будзем дзяліцца дарамі зямлі і працы з беднымі братамі, даючы сведчанне гэтай паўнаты жыцця і радасці, уносячы ў нашае асяроддзе мяккасць, дабрыню і еднасць.

Летыцыя Магры